

Adventváró hangverseny az Orosházi Gyülekezetben

„Mert úgy szerette Isten e világot, hogy az ő egyszülött Fiát adta, hogy valaki hiszen ő benne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.” (János 3:16)

2013. december 14-én hűvtük mindazokat, akik májra az adventi időszakban figyelmüket a szeretet ünnepeire fókuszolták, Jézus születéséről kávéznak megemlékezni. Gyülekezetünk tiszteletében ez az ünnepi alkalom igen különleges volt. Ásjszerű szolgálattal ünnepeltük Jézust, az ő lelkesítő szövegét, Oswald László előszövegét az Orosházi kázzal kapcsolatban, kárusunk pedig kiegészítésként: az imádságokat felcsendítő önénekekkel a HNA Bácskai-Csongrád megyei Ásszevont kárusa szolgált Istenünknek.

Ünnepi beszéd

A kicsik szolgálatával kezdődött. Meghatás volt a csillogó szemű gyermekektől hallani Jézus születéséről. Elmondásukban egyszerűen, áthatható tisztasággal vágott a betlehemi történetet, melyet az egyik kisgyermek szíjjal elhangzott. Jn 3:16-ban megfogalmazódó igéi üzenet koronázott meg. A további vers-, önénekes hangszeres szolgálatok után Oswald László emelkedett színpadra. A „Jézus születése tavaszra, illetve őszi évszakra tehető” meghatározó mondat után a prédikátor köröskörrel fordult a kázzal kapcsolatban: „Nyissuk meg szívünket Jézus születésének hára, hogy ezt az ünnepi üzenetet mártókat be tudjuk fogadni!” Majd a prédikátor a legszebb mondatot idézte, ami ember számára elhangozhat: „És mondta neki az angyal: Ne félj Maria, mert kegyelmet találtál az Istennél!” (Lk 1:30). Aztán a legfontosabb kázzal kezdett: „Mi Jézus születésének az értelme?” A prédikátor a hallgatóság előtt felvázolta a teremtéstől kezdve Jézus születéséig, keresztülhaladva, feltámadásán át Jézus májodik eljövetele pillanatáig. Kért mindenkit, hogy e nagy formátumú eseménysorozat lányegét próbáljuk megérteni. Jézus a mi megmaradásunkért született meg. Ezt az ünnepi üzenetet a kázzal kezdte, nap mint nap, és ezt osszuk meg szeretteinkkel, kázzal!

S az ünnepi beszédet az önének májig inkább megerősítették. Zárásul mintha a mennyei kázzal hangzott volna fel a Csendes éj c. önének, melyet a kázzal és az őgy hatvan főnyi kárus egytten énekelt. Mindannyiunk lelke ünneplőbe állt. A csillogó szemekből láthattuk, hallgatóságunk az ünnepi üzenetre megnyitotta szívét.

Á

S. A.